

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **T. F.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem v Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2021, č. j. KUKHK-38569/DS/2021/-3 RČ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalovaný dne 10. 1. 2021, č. j. KUKHK-38569/DS/2021/-3 RČ zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 10. 2021, č. j. MMHK/172418/2021, jímž správní orgán I. stupně zamítl žalobcem podané námitky proti provedenému záznamu o dosažení 12 bodů v registru

řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce předně uvádí, že žalovaný zcela opomněl vypořádat se s odvolacími důvody a zabývat se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu. Dále žalobce tvrdí, že žalovaný nerespektoval rozhodování jiných správních orgánů v obdobných věcech a tím narušil právní jistotu. Žalobce má za to, že předložil rozhodnutí různých správních orgánů ve věcech se stejným skutkovým stavem, ze kterých vyplývá, že se správní orgány zabývaly kvalitou a správností provedení rozhodnutí v jednotlivých blokových řízeních a následně po zhodnocení jednotlivých bloků dospěly k závěru, že nejsou způsobilé pro provedení záznamu v registru řidičů. Žalobce se domnívá, že správní orgán by měl respektovat praxi při posuzování shodných či obdobných věcí s ohledem na zásadu legitimního očekávání.
3. Jednotlivé podklady pro záznam bodů do registru řidičů považuje žalobce za nezpůsobilé a namítá, že žalovaný se těmito důkazy nezabýval, neboť vycházel pouze z oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že byl spáchán přestupek. Žalobce je přesvědčen, že tato oznámení nemohou být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno se souvisejícím rozhodnutím, kterého se oznámení týká. Žalobce je toho názoru, že přes specifickou povahu blokového řízení nelze zcela rezignovat na splnění zákonem předepsaných náležitostí, které rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí mít. To znamená, že z těchto rozhodnutí musí být patrné, o jaký přestupek se jedná, kdo jej spáchal, kdy a kde byl spáchán a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že podpisem dal žalobce souhlas se správností těchto rozhodnutí. Dle žalobce rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 nesplňují požadavky dle rozsudku Nejvyššího správního soudu (*žalobcem nespecifikován – pozn. soudu*).
4. Žalobce je toho názoru, že podklad pro záznam bodů není způsobilý zejména v případech, kdy není z rozhodnutí patrné, jakého jednání se měl žalobce dopustit, přičemž konkrétně popis „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“ s uvedením ustanovení § 18 odst. 3, § 18 odst. 4 nebo § 4 písm. c) zákona o silničním provozu dostatečně nespecifikuje protiprávní jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Dále v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nestačí popis „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy“ aj. Musí být zřejmé, že se porušení této povinnosti dopustil jako řidič motorového vozidla za jízdy. Obdobně i při vymezení protiprávního jednání spočívajícího v manipulaci telefonním přístrojem musí být zřejmé, že se ho dopustil jako řidič motorového vozidla za jízdy, k čemuž nestačí uvést jen „telefonování za jízdy“. Žalobce tvrdí, že z rozhodnutí musí být patrné, kdy a kde mělo k přestupku dojít, aby bylo zřejmé, že se nestal mimo pozemní komunikaci. Dále je nutné požadovat srozumitelnost, čitelnost a přehlednost v takové míře, aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné.

5. Žalobce konkrétně vyjmenoval nedostatky, které jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokových řízeních dle jeho názoru obsahují. K pokutovým blokům ze dne 7. 6. 2021, 20. 10. 2020, 23. 6. 2020, 11. 9. 2019 a 14. 12. 2016 žalobce namítá následující:
- V kolonce č. 5 pokutového bloku ze dne 7. 6. 2021 není přesně uvedena doba a místo spáchání přestupku, skutková podstata protiprávního jednání, zákonem porušená povinnost a odkaz na přesné ustanovení zákona. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupku s obecným odkazem na paragraf. V kolonce č. 9 není uvedeno, kde bylo rozhodnutí vydáno.
 - V kolonce č. 5 pokutového bloku ze dne 20. 10. 2020 není jednoznačně popsána skutková podstata přestupku a zákonem porušená povinnost. Dále není zjevná rychlost, kterou měl žalobce jet a místo spáchání přestupku. V kolonce č. 6 je právní kvalifikace uvedena jako „125c/124“, což znemožňuje přesné určení protiprávního jednání i s ohledem na nečitelnost zápisu.
 - V pokutovém bloku ze dne 23. 6. 2020 není v kolonkách týkajících se osoby přestupce přesně zjištěna osoba, neboť údaje jsou nečitelné bez uvedení rodného čísla a data narození. V kolonce popisující místo, dobu a jednání a právní kvalifikaci není uvedena doba spáchání přestupku, přesné místo spáchání přestupku, skutková podstata ani kompletní právní kvalifikace. V kolonce označující formu zavinění není uvedeno, zda bylo jednání spácháno z nedbalosti či úmyslně. V kolonce pro zápis výše sankce není tato výše sankce zřetelně zaznamenána. Dále není jednoznačně zapsané datum, místo vydání rozhodnutí a podpis žalobce.
 - V kolonce č. 5 pokutového bloku ze dne 11. 9. 2019 není jednoznačně popsáno místo, kde došlo ke spáchání přestupku.
 - K pokutovému bloku ze dne 14. 12. 2016 žalobce uvádí, že v kolonce č. 6 je neúplná právní kvalifikace.
6. Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť předmětné přestupky nejsou vymezeny konkrétně a individuálně. Není tedy dle názoru žalobce patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta. Žalobce v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 a má za to, že tyto jím uváděné nedostatky nelze zhojit zkratkovitými formulacemi obligatorních údajů.
7. Žalobce požaduje, aby krajský soud přezkoumal, zda byly pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů a navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že předmětné pokutové bloky jsou řádně vyplněny ve všech kolonkách a jsou plně v souladu s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. Ověřil, že pokutové bloky jsou opatřeny razítkem zmocněného správního orgánu a podpisem žalobce a úřední osoby. Žalovaný má tedy za to, že pokutové bloky jsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů a zákonem požadované údaje jsou na pokutovém bloku dostatečně identifikovány. Žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47, sdělil, že zkratkovité formulace jsou přípustné, pokud dostatečně konkrétně vymezují požadované údaje o spáchaném přestupku.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 s. ř. s. Krajský soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
10. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že v nyní projednávané věci byly posuzovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů celkem v šesti případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 4. 7. 2018, 23. 4. 2019, 11. 9. 2019, 23. 6. 2020, 20. 10. 2020 a 7. 6. 2021. Ke dni spáchání posledně uvedeného přestupku dosáhl žalobce 12 bodů v systému bodového hodnocení řidiče. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl žalovaným dne 18. 6. 2021 postupem dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyzván o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a současně vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce proti provedení záznamu podal námitky, jež správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 6. 10. 2021, č. j. MMHK/172418/2021 zamítl jako neodůvodněné. Správní orgán I. stupně potvrdil záznam, který byl proveden na základě dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce podal odvolání dne 22. 10. 2021, žalovaný jej napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
11. Krajský soud předně konstatuje, že správní orgán v řízení o námitkách ve smyslu § 123f silničního zákona posuzuje pouze, zda existuje „způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“ (úryvek citován z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). To znamená, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je žalovaný povinen ověřit, zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, záznam byl proveden v souladu s tímto rozhodnutím a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání.
12. Dále krajský soud sděluje, že blokové řízení je řízení zjednodušené, ve kterém splývá řízení s jeho výsledkem, tedy uložením pokuty. Pokutový blok je správní akt, kterým je deklarováno, že se osoba dopustila protiprávního jednání, které musí být dostatečně konkrétně a individuálně popsáno a současně tento správní akt konstituuje povinnost zaplatit pokutu. Institut blokového řízení vymezuje Nejvyšší soud např. v usnesení ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, následovně: „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které

jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

13. K pokutovým blokům z hlediska požadavků na jejich obsah vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 27, následující závěry: „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“ Krajský soud tedy přihlédl k tomu, že pokutové bloky jsou vydávány ve zjednodušeném řízení a často jsou v nich obsaženy údaje zestručněny či uvedeny zkratkovitě a v hovorové formě.
14. Řízení o námitkách při hodnocení pokutových bloků jako podkladů pro záznam do registru řidičů nenahrazuje opravný prostředek proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Krajský soud vycházel z názoru, že povaha blokového řízení opravňuje užití zkratkovitých formulací údajů, neboť pokutový blok je méně formální než správní rozhodnutí vydané ve standardním správním řízení a jeho obsahovou stránku tak nelze posuzovat s rigidní přísností (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27).
15. Z obecných závěrů uvedených výše vyplývá, že údaje na pokutovém bloku musí souhrnně označovat spáchaný přestupek dostatečně individuálně a konkrétně, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným protiprávním jednáním. Z rozhodnutí vydaného v blokovém řízení musí být zřejmé, kdo přestupek spáchal, jakého jednání se dopustil, na jakém místě a v jakou dobu. Krajský soud ověřil způsobilost předmětných pokutových bloků ve smyslu výše uvedených požadavků a zaměřil se na žalobcem namítané nedostatky na pokutových blocích a konstatuje následující:
16. Na pokutových blocích, které byly podkladem pro zápis do registru řidičů a na které žalobce poukazoval ve své žalobě, je zcela dostatečně konkretizována osoba přestupce, kdy je vyplněno jméno a příjmení přestupce, jeho datum narození, adresa místa pobytu a ověření totožnosti. Námitka, že pachatel není dostatečně na pokutových blocích konkretizován, je tedy nedůvodná. Na pokutových blocích je rovněž žalobcův podpis, místo a čas spáchaní přestupku. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku ze dne 7.

6. 2021 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Hradec Králové, u hl. brány letiště –> ul. Piletická*“, na pokutovém bloku ze dne 23. 6. 2020 je uvedeno „*D 11 76 km směr HK*“ a na pokutovém bloku ze dne 11. 9. 2019 je uvedeno jako místo „*ul. Tyršova 849 Třebechovice p O.*“. Neobstojí tedy námitka žalobce, že místo není na pokutových blocích zřejmě vlivem nečitelného nebo neúplného zápisu. Místo je vymezeno obcí, ulicí a v některých případech číslem popisným nebo jiným způsobem. V každém případě je na předmětných pokutových blocích zcela jednoznačně popsáno, kde byl přestupek spáchán. Krajský soud konstatuje, že pokud je uveden jen název obce, příp. ulice i bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsobnost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedené na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním.
17. Žalobce dále namítal nespecifikovaný čas spáchání přestupku na pokutových blocích ze dne 7. 6. 2021 a 23. 6. 2020. Krajský soud ověřil, že na obou pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty, tj. 11:00 a 9:43).
18. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 7. 6. 2021 je dále uvedeno „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení neovlastní“. V kolonce č. 6 tohoto pokutového bloku je dále uvedeno ust. „§ 125c/1k“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 20. 10. 2020 je uvedeno „*překročení povolené rychlosti 50 km/h rychlostí 63 km/h (po odečtu), překročil o 13 km/h*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 23. 6. 2020 je uvedeno „*řidič mot. voz. za jízdy nebyl připoután bezp. pásem a nepředložil zdr. potvrzení*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c 1k zák. č. 361/2000 Sb.“ Nelze přisvědčit námitkám žalobce, že z pokutových bloků není jednoznačná skutková podstata a porušená zákonná povinnost, neboť je na předmětných pokutových blocích zcela dostatečně uveden popis protiprávního jednání a je rovněž uvedeno konkrétní ustanovení zákona o silničním provozu, které bylo řidičem vozidla porušeno. Protiprávní jednání popsané způsobem „*řidič není za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“, či „*překročení povolené rychlosti*“, je zcela dostatečně vymezení porušené povinnosti a na všech pokutových blocích je zcela jednoznačně uvedeno ustanovení, které skutkovou podstatu přestupku vymezuje. Dále se krajský soud vyjádřil k žalobcově námitce, že na pokutovém bloku ze dne 23. 6. 2020 kolonka označující formu zavinění neobsahuje údaj o tom, zda došlo ke spáchání přestupku z nedbalosti nebo úmyslně. Krajský soud ověřil, že kolonka je zřetelně vyplněná zaškrtnutím možnosti „úmysl“ a zápis nevzbuzuje žádné pochybnosti. Na tomto pokutovém bloku jsou rovněž zcela zřetelně vyznačeny údaje o výši sankce (číselně, tj. „500 Kč“ i slovy, tj. „pět set“), dále rozhodnutí obsahuje podpis přestupce, datum a místo vydání rozhodnutí.
19. Vzhledem k tomu, že pokutové bloky, které byly u žalobce podkladem pro zápis do registru řidičů, obsahují všechny požadované údaje, nevznikají žádné pochybnosti o místě a času spáchání konkrétního přestupku, jeho skutkové podstatě a porušené povinnosti, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním. Krajský soud se

ztotožňuje se závěry žalovaného uvedenými v napadeném rozhodnutí, že předmětné pokutové bloky jsou způsobilé pro zápis do bodového hodnocení řidiče.

V. Závěr a náklady řízení

20. Krajský soud na základě shora uvedeného uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnil a krajský soud si není vědom, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. dubna 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu